

Колкото що ся касае планетитѣ, които нѣматъ спътници, то тѣхнитѣ массы ся опредѣлѣтъ отъ оныя измѣненія, които сяка отъ тяхъ произвожда съ притѣгляванието си въ еллиптическото мърданіе на другитѣ и величината на които зависи отъ отношението на планетитѣкъ массѣкъ къмъ массѣтъ на слънцето. Тука ный неможемъ да дадемъ пълна теория на това опредѣленіе; ще забележимъ само, че като опредѣлимъ изъ наблюденията тѣзы измѣненія или възмѣтванія, можемъ да изброимъ и массата на планетитѣкъ. Като знаемъ массѣтъ и обемѣтъ на планетитѣкъ, лесно е да ся изброи плътността ѳ.

Въ слѣдющитѣ таблицѣ сѣ помѣстены массата и плътността на планетитѣ относително земѣтъ:

	масса.	плътность.
Меркурый	0,17	2,94
Венера	0,88	0,9
Земята	1	1
Марсъ	0,13	0,95
Юпитеръ	339	0,23
Сатурнъ	101	0,14
Уранъ	15	0,18
Нептунъ	24	0,2

Сичкитѣ астероиды имѣтъ твърдѣ малкы массы; лунната масса = $\frac{1}{88}$.

Като ся знае че плътностѣтъ на земѣтъ = $5\frac{1}{2}$, може да ся исчисли плътността на планетитѣ относително водѣтъ, и ще намѣримъ, че Юпитеръ има сѣщо такава плътность какъто азотната кислота, а Сатурновата плътность е равна на плътностѣтъ на еловото дърво.

157. МАССАТА НА КОМЕТИТѣ. Що ся касае кометитѣ, то мърданіето имъ твърдѣ често ся измѣнява отъ притѣгляванието на планетитѣ, а самитѣ не произвождѣтъ замѣтно влияние врѣхъ планетитѣ; случило ся даже, че една комета минала презъ системѣтъ на Юпитеровитѣ спътници, и николко не измѣнила мърданіето имъ. Отъ тука трябва да ся заключи, че масситѣ на кометитѣ ся твърдѣ малкы.

158. ТЯЖИНАТА ВРѣХЪ ПОВѢРХНОСТѣТѣ НА СЛѢНЦЕТО, ПЛАНЕТИТѣ И СПѢТНИЦИТѣ. Тѣй като слънцето,